U 73/2018 rd

Statsrådets skrivelse till riksdagen om förslagen gällande en reform av den gemensamma jordbrukspolitiken

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen Europeiska kommissionens förslag av den 1 juni 2018 om en reform av den gemensamma jordbrukspolitiken samt en promemoria om förslagen.

Helsingfors den 9 augusti 2018

Jord- och skogsbruksminister Jari Leppä

Avdelningschef Minna-Mari Kaila

JORD- OCH SKOGSBRUKSMINISTERIET

PROMEMORIA

EU/2018/1175
EU/2018/1169
EU/2018/1159

9.8.2018

FÖRSLAG GÄLLANDE EN REFORM AV DEN GEMENSAMMA JORDBRUKSPOLITIKEN

1 Allmänt

Europeiska kommissionen lade den 1 juni 2018 fram sina förslag till förordningar om en reform av den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP). Förslagen grundar sig på kommissionens meddelande (COM (2017) 713 final) om framtiden för livsmedel och jordbruk som gavs den 29 november 2017 och där utveckling av en intelligentare och mer kristålig jordbrukssektor, förstärkning av miljö- och klimatåtgärder som främjar EU:s miljö- och klimatmål samt en starkare socioekonomisk status för landsbygden fastställs som målsättningar för den framtida GJP. Meddelandet byggde på den offentliga debatt om den gemensamma jordbrukspolitikens framtid som kommissionen inledde i februari 2017. Kommissionens meddelande följdes av ordförandestatens slutsatser om den GJP:s framtid, som utformades den 19 mars 2018, och Europaparlamentets initiativbetänkande om den GJP:s framtid (2018/2037(INI)), som godkändes den 30 maj 2018. Den gemensamma jordbrukspolitikens budgetram för de kommande sju åren ingår i kommissionens förslag till förordning och meddelandet ”En modern budget för ett EU som skyddar, försvarar och sätter medborgarna i centrum. Flerårig budgetram 2021–2027”. Förslaget till förordning och meddelandet publicerades den 2 maj 2018 (COM (2018) 321 final, COM (2018) 322 final). Utifrån dessa har kommissionen lagt fram sitt förslag till den framtida jordbrukspolitikens innehåll och finansiering. I förslagen ingår totalt tre förslag till Europaparlamentets och rådets förordningar om olika delområden av den gemensamma jordbrukspolitiken.

Kommissionens förslag gällande en reform av den gemensamma jordbrukspolitiken är:

1. COM(2018) 392 final: Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den GJP och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 (*förordningen om strategiska planer inom den GJP*)

2. COM(2018) 393 final: Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av förordning (EU) nr 1306/2013 (*den horisontella förordningen*)

3. COM(2018) 394 final: Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningarna (EU) nr 1308/2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter, (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel, (EU) nr 251/2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter, (EU) nr 228/2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och (EU) nr 229/2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna (*marknadsordningsförordningen*)

I förslagen till förordningar ingår även bilagor: för förslag 1. COM(2018) 392 final bilagorna 1–12 och för förslag 2. COM(2018) 393 final en bilaga.

Till förslagen hänför sig dessutom konsekvensanalysen SWD(2018) 301 final, som omfattar tre olika dokument.

Förslagen är tätt förbundna med varandra. De kompletterar varandra, och man kommer att avtala om dem som en helhet. Därför behandlas förslagen i samma skrivelse från statsrådet. I helheten beaktas dessutom i nödvändiga delar den allmänna förordning (COM(2018) 375 final) som ingår i förordningspaketet för kohesionspolitiken och innehåller gemensamma bestämmelser. Den allmänna förordningen skulle inte omfatta Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling som under den innevarande perioden, men i förordningen om strategiska planer inom den GJP hänvisas till bestämmelserna i den allmänna förordningen bl.a. när det gäller lokal utveckling som utgår från lokala behov (Leader).

2 Förslagens huvudsakliga innehåll

2.1 Förordningen om strategiska planer inom den GJP

Allmänt

Förordningen om strategiska planer inom den GJP skulle innehålla allmänna och särskilda bestämmelser om användning av Europeiska garantifonden för jordbruket och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling för att förverkliga målsättningarna för den GJP och de anknytande indikatorerna. Förordningen skulle gälla grundläggande bestämmelser för att skydda miljön, klimatet, folkhälsan, djur- och växthälsan samt djurens välfärd, åtgärder gällande direktstöd och åtgärder gällande landsbygdsutveckling. Förslaget till förordning innehåller även en beskrivning av strukturen för den strategiska planen samt för uppföljningen och utvärderingen av hur målen har uppfyllts. Den strategiska planen skulle till sin struktur i hög grad likna de nuvarande utvecklingsprogrammen för landsbygden, men kommissionen betonar att de strategiska planerna skulle vara enkla och koncisa och att de detaljer som tidigare krävdes inte längre skulle vara nödvändiga. Uppföljning, uppföljningskommittéer, landsbygdsnätverk, årsmöten, årsrapporter och utvärderingar som för närvarande hänför sig till utvecklingsprogrammen för landsbygden skulle nu utvidgas till att gälla hela den GJP.

Medlemsstaterna skulle vara tvungna att göra upp en strategisk plan för den GJP, vilken skulle inkludera både direkta jordbruksstöd, utvecklingsåtgärder för landsbygden och sektorspecifika stödprogram. Planen skulle utvärderas och godkännas av kommissionen. Planen skulle omfatta åtgärder som ska finansieras ur Europeiska garantifonden för jordbruket och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling för att uppnå de särskilda mål som avses i artikel 6 i förslaget till förordning. Dessa särskilda mål är

a) att stödja en livskraftig jordbruksinkomst och motståndskraft över hela EU:s territorium för att förbättra livsmedelstryggheten,

b) att öka konkurrenskraften och marknadsorienteringen, med ett större fokus på forskning, teknik och digitalisering,

c) att förbättra jordbrukarnas position i värdekedjan,

d) att bidra till begränsning av och anpassning till klimatförändringarna och att främja hållbar energi,

e) att främja en hållbar utveckling och effektiv förvaltning av naturresurser som vatten, mark och luft,

f) att bidra till skyddet av den biologiska mångfalden, förbättra ekosystemtjänsterna och bevara livsmiljöer och landskap,

g) att locka unga jordbrukare och underlätta affärsutveckling i landsbygdsområden,

h) att främja sysselsättning, tillväxt, social delaktighet och lokal utveckling i landsbygdsområdena, däribland inom bioekonomi och hållbart skogsbruk,

i) att förbättra EU-jordbrukets möjligheter att tillmötesgå samhällets krav när det gäller livsmedel och hälsa, däribland kravet på säkra, näringsrika och hållbara livsmedel, kraven på livsmedelsavfall och respekten för djurens välfärd.

Planen skulle bygga på en nationell analys av styrkor, svagheter, möjligheter och hot och den definition av de nationella behoven och åtgärderna som har gjorts utifrån analysen. De nationella målsättningarna för de åtgärder som medlemsstaten har valt skulle fastställas med utnyttjande av EU:s gemensamma resultatindikatorer.

I förslaget till förordning skulle miljö- och klimatmålen definieras så att de är mer krävande än under den nuvarande programperioden. Planens struktur skulle vara noggrant reglerad, och intressentgrupperna skulle höras när planen görs upp.

Planen skulle omfatta perioden mellan den 1 januari 2021 och den 31 december 2027.

Förslaget innehåller en redogörelse för den GJP:s enhetlighet med den övriga politiken. Sambanden med miljö- och klimatpolitiken, hälsopolitiken, utvecklingssamarbetspolitiken och forskningspolitiken har identifierats.

Villkorlighet

Ett villkorlighetssystem skulle ersätta de nuvarande tvärvillkoren och förgröningsstödet. Ett villkor för att till fullt belopp erhålla alla direktstöd som helt finansieras av EU inom den första pelaren och de delfinansierade jordbrukarstöden för utveckling av landsbygden inom den andra pelaren skulle vara att villkorlighetskraven iakttas.

Precis som tvärvillkoren skulle även villkorligheten inkludera krav på god jordbrukshävd, goda miljöförhållanden och föreskrivna verksamhetskrav som inbegriper de krav som unionens lagstiftning ställer på miljö, folkhälsa, växthälsa samt djurhälsa och djurens välfärd. Syftet med villkorligheten skulle vara att främja ett hållbart lantbruk genom att göra stödtagarna mer medvetna om nödvändigheten av att iaktta dessa krav. Dessutom skulle målet vara att få den GJP att bättre än i nuläget motsvara samhällets förväntningar. Kraven på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden skulle främja dämpandet av och anpassningen till klimatförändringen, lösningarna på utmaningar som anknyter till vattenförsörjningen, skyddet av och kvaliteten på jordmånen samt skyddet av och kvaliteten på naturens mångfald.

Villkorligheten skulle innefatta fler och mer krävande krav än tvärvillkoren och förgröningsstödet tillsammans. En del av kraven skulle vara desamma som i nuläget, medan en del skulle ändras och en del skulle vara helt nya krav som skulle ställas för att i synnerhet främja miljö- och klimatmålen. Exempel på sådana är tillräckligt skydd av våt- och torvmarker, förbud mot att hålla marken bar under de mest känsliga perioderna, växelbruk samt ibruktagande av verktyg för hållbar användning av näringsämnen. De föreskrivna verksamhetskraven skulle dessu-

tom inkludera krav från ramdirektivet för vatten (2000/60/EG) och direktivet om hållbar användning av bekämpningsmedel (2009/128/EG) samt Europaparlamentets och rådets förordning om anmälan av vissa djursjukdomar ((EU) 2016/429).

Några av de nuvarande kraven skulle slopas. Hit hör bl.a. kravet på diversifiering av grödor som berättigar till förgröningsstöd samt kraven i tvärvillkoren gällande användning av bevattningsvatten och skydd för grundvattnet. De två sistnämnda kraven skulle eventuellt inkluderas i villkorligheten till följd av att vissa punkter i ramdirektivet för vatten tas med. Förgröningsstödets nuvarande krav på permanenta gräsmarker skulle kvarstå. I det här skedet är det dock fortfarande oklart om medlemsstaterna skulle ges möjlighet att beakta plöjning i definitionen på permanent gräsmark i växelbruk.

Kommissionen skulle ges befogenheter att med en delegerad förordning utfärda närmare bestämmelser om villkorlighetskraven. Precis som i de nuvarande tvärvillkoren skulle medlemsstaterna också vid villkorlighet på nationell eller regional nivå fastställa de krav på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som ska tillämpas på stödtagare när det gäller kraven som angetts i förordningen om strategiska planer inom den GJP. Definitionerna ska beakta de aktuella områdenas särdrag, inklusive mark- och klimatförhållanden, odlingssystem som används, markanvändning, växelbruk, odlingspraxis och gårdsstruktur.

Direktstöd som helt finansieras av Europeiska unionen

Stödsystemen för direktstöd skulle vara grundläggande inkomststöd för hållbarhet (grundläggande inkomststöd), kompletterande omfördelningsinkomststöd för hållbarhet (omfördelningsstöd), kompletterande inkomststöd för unga jordbrukare, system för klimatet och miljön samt kopplat inkomststöd och grödspecifikt stöd för bomull. Av dessa system skulle inkomststödet för unga jordbrukare och det kopplade inkomststödet vara frivilliga för medlemsstaterna. Bomullsstödet skulle inte gälla Finland.

Grundläggande inkomststöd

Det grundläggande inkomststödet skulle motsvara det nuvarande basstödet. Stödet skulle vara hektarbaserat och betalas för stödberättigad jordbruksmark. Stödet skulle kunna differentieras områdesvis till exempel utifrån jordbruksförhållandena. Skillnaden i förhållande till det nuvarande systemet skulle vara att en medlemsstat skulle kunna bevilja stöd utan stödrättigheter. Man skulle kunna avstå från stödrättigheterna och samtidigt även från stödrättighetsregistret och den nationella reserven för stödrättigheter. Om det grundläggande inkomststödet skulle beviljas som en hektarbaserad utbetalning utan stödrättighetsgrund skulle de nuvarande stödrättigheterna upphöra den 31 december 2020.

Stödberättigad jordbruksmark ska förfogas över av jordbrukaren, och jordbruksverksamhet ska idkas på den. I förslaget till förordning ges ramen för en stödberättigad hektar. Medlemsstatens egen kompletterande definition skulle innehålla förutsättningarna för att arealer som tidvis används också till annan verksamhet än jordbruksverksamhet ska anses stödberättigade. Medlemsstaten skulle även ange en minimiareal som gårdens stödberättigade areal ska överskrida för att få direktstöd som är frikopplade från produktion, till exempel grundläggande inkomststöd.

Odling av hampa skulle fortfarande beröras av den tidigare begränsningen, enligt vilken endast arealer med sorter som innehåller under 0,2 procent tetrahydrocannabinol är stödberättigade.

Endast riktiga jordbrukare skulle kunna beviljas direktstöd som är frikopplade från produktion. Medlemsstaten skulle definiera vem som inte ses som en riktig jordbrukare. En riktig jordbrukares jordbruksverksamhet ska vara mer än en ringa del av hans eller hennes hela ekonomiska verksamhet, eller också ska hans eller hennes huvudsakliga affärsverksamhet vara jordbruksverksamhet. Jordbrukare som idkar flera typer av verksamhet skulle inte uteslutas från stöden. Medlemsstater skulle i definitionen kunna beakta till exempel inkomstprövade villkor, villkor som bygger på användningen av arbetskraft eller villkor gällande företagets branschvillkor och/eller registrering som en riktig jordbrukare ska uppfylla.

Utbetalning av enhetsbelopp till småbrukare

Medlemsstaterna skulle kunna bevilja småbrukare ett enhetsbelopp som ersätter direktstöden. Vem som är en småbrukare definieras av medlemsstaten. Stödsystemet skulle vara frivilligt för jordbrukarna.

Omfördelningsstöd

Medlemsstaten skulle genom omfördelning fördela stöd från stora till små och medelstora gårdar och utjämna stödfördelningen mellan gårdar av olika storlekar.

Kompletterande inkomststöd för unga jordbrukare

Kompletterande inkomststöd för unga jordbrukare, som hör till direktstöden inom den första pelaren, skulle vara frivilligt för medlemsstaterna. Stödet skulle kunna beviljas unga jordbrukare som nyligen har startat affärsverksamhet och är berättigade till grundläggande inkomststöd. Jordbrukaren ska vara högst 40 år och gårdens huvudsakliga företagare samt ha nödvändig utbildning och/eller nödvändiga kunskaper. Medlemsstaterna skulle reglera detaljerna i definitionen på en ung jordbrukare. Stödet skulle beviljas som ett årligt stöd per stödberättigad hektar. I nuläget är den första pelarens motsvarande stöd för unga jordbrukare obligatoriskt för medlemsstaterna, och unga jordbrukare kan beviljas stödet i högst fem år. Det är för närvarande frivilligt för medlemsstaterna att ställa krav på utbildning och kunskaper.

För närvarande kan högst två procent av det nationella maximibeloppet av direktstöden användas till stödet, i Finland cirka 10,5 miljoner euro om året. Enligt förslaget till förordning skulle medlemsstaterna kunna besluta om hur stort belopp i euro som ska användas till inkomststödet för unga jordbrukare, men minst två procent av det nationella anslaget för direktstöd, dvs. i Finland drygt tio miljoner euro, ska allokeras för den i förordningen nämnda målsättningen ”att locka unga jordbrukare och underlätta affärsutveckling i landsbygdsområden”. Målet skulle kunna främjas inte bara med inkomststödet för unga jordbrukare inom den första pelaren, utan även med åtgärder inom den andra pelaren, till exempel startstöd för unga jordbrukare.

Minskning av stöden

Enligt förslaget till förordning skulle beloppet av de direktstöd som beviljas en jordbrukare minskas procentuellt när beloppet av de direktstöd som beviljas är 60 000—100 000 euro. När beloppet av direktstöden överskrider 100 000 euro skulle stödet minskas hundraprocentigt. Enligt förslaget till förordning skulle avlönat och oavlönat arbete som utförs av dem som arbetar på gården beaktas som en minskande faktor innan stöden sänks. Under den här perioden har det direkta EU-stöd som en jordbrukare får minskats när stödbeloppet har överskridit 150

000 euro om året. Nedskärningen har varit degressiv, så att stöd på över 300 000 euro har skurits ner hundraprocentigt.

System för klimatet och miljön

Ett system för klimatet och miljön, ett s.k. miljösystem, skulle införas som en ny stödform för direktstöd. Det skulle vara obligatoriskt för medlemsstaterna och frivilligt för jordbrukarna. Medlemsstaterna skulle göra upp en förteckning över jordbruksmetoder som är gynnsamma för klimatet och miljön och som ingår i detta system. Stöd skulle kunna beviljas för åtaganden som går utöver villkorlighetskraven, minimikraven gällande användningen av gödsel och bekämpningsmedel samt djurens välfärd och andra bindande krav som fastställts i den nationella lagstiftningen och EU-lagstiftningen och de villkor som fastställts för underhåll av jordbruksarealer. Dessutom ska åtagandena skilja sig från åtaganden för vilka stöd beviljas ur medlen för landsbygdsutveckling inom den andra pelaren.

Stödet skulle beviljas som en årlig utbetalning per stödberättigad hektar antingen a) som stöd som tillhandahålls utöver det grundläggande inkomststödet eller b) som stöd som ersätter stödmottagare för alla eller delar av de merkostnader och det inkomstbortfall som uppstått till följd av åtaganden enligt utvecklingsåtgärderna för landsbygden. Kommissionen skulle ges befogenheter att utfärda delegerade akter om miljösystemet.

Kopplat direktstöd

Det skulle vara möjligt att årligen bevilja det för medlemsstaterna frivilliga kopplade direktstödet för samma produkter som under den innevarande perioden. Stödet skulle kunna betalas för produktion som är viktig av ekonomiska, samhälleliga eller miljörelaterade orsaker. Stödet ska förbättra produkternas konkurrenskraft, hållbarhet eller kvalitet. Utgångspunkten är att det kopplade stödets andel skulle vara tio procent av beloppet av respektive medlemsstats direktstöd, och dessutom skulle det kunna höjas med två procent om stödet riktas till proteingrödor. Medlemsstaterna skulle dessutom, om vissa förutsättningar uppfylls, kunna höja andelen kopplade stöd upp till den andel som kommissionen har godkänt för 2018. I Finland skulle man fortfarande kunna betala kopplat inkomststöd till ett belopp som uppgår till 19,6 procent av beloppet för direktstöden. I Finland skulle det fortfarande vara möjligt att få stöd för samma produktionsformer som i nuläget. Stödet är för närvarande riktat till mjölkkor och -getter, tackor och frilandsgrönsaker i AB-området. På nationell nivå betalas stöd i nuläget för nöt-, get- och fårköttsproduktion samt när det gäller jordbruksgrödor för råg, sockerbetor, stärkelsepotatis, oljeväxter och proteingrödor.

Som lista över stödberättigade produkter föreslås följande: spannmål, oljefrön, proteingrödor, baljväxter, lin, hampa, ris, nötter, stärkelsepotatis, mjölk och mjölkprodukter, frön, får- och getkött, nöt- och kalvkött, olivolja, silkesmaskar, torkat foder, humle, sockerbetor, sockerrör, cikoria, frukt och grönsaker samt skottskog med kort omloppstid. Som nyhet i urvalet föreslår kommissionen non-food-växter (exklusive träd), som används för att producera produkter som ersätter fossila material.

Medlemsstaten ska precisera förutsättningarna för kopplat stöd i sin strategiska plan för den GJP. Stödet skulle vara ett årligt stöd på djur- eller hektarbasis. De krav som stadgas i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 om identifiering och registrering av djur eller i rådets förordning (EG) nr 21/2004 ska inkluderas i stödvillkoren. Medlemsstaterna ska fastställa ett datum före vilket identifierings- och registreringskraven ska uppfyllas för att ett djur ska vara stödberättigat.

Det är möjligt att mottagare av kopplat inkomststöd skulle bli lidande vid marknadsstörningar inom deras produktionsområde. Därför skulle kommissionen ha befogenhet att ge delegerade akter, utifrån vilka medlemsstaterna skulle ha möjlighet att besluta om att fram till 2027 betala inkomststöd vars belopp bygger på antalet produktionsenheter under den gångna referensperioden.

Stödet för oljeväxter begränsas av samförståndsavtalet i GATT-avtalet mellan EU och USA. Därför ska kommissionen för varje medlemsstat fastställa en ungefärlig oljeväxtareal som stöds och som bygger på odlingsarealen under de fem år som föregår ikraftträdandet av förordningen om strategiska planer inom den GJP. Medlemsstaterna ska meddela de planerade arealerna för oljeväxter (avkastning, hektar). Det skulle även vara möjligt att öka avkastningen årligen genom att meddela kommissionen om detta. Om unionens referensareal överskrids skulle kommissionen beräkna en minskningskoefficient för varje medlemsstat som har överskridit arealen. Medlemsstaterna skulle meddela antalet hektar som fått stöd i den årliga resultatrapporten.

Grödspecifikt stöd för bomull

Detta hektarbaserade produktionskopplade direktstöd skulle betalas i Bulgarien, Grekland, Spanien och Portugal. Det produktionskopplade bomullsstödet skulle i princip innebära att stödsystemen under den innevarande perioden fortsätter som förut. Det kopplade bomullsstödet gäller inte Finland.

Typer av interventioner för landsbygdsutveckling

Medlemsstaterna ska i sina strategiska planer för den GJP välja en eller flera av följande interventioner:

- Förvaltningsåtaganden (miljö, klimat, ekologisk produktion, djurens välfärd)

- Naturliga eller andra områdesspecifika begränsningar (kompensationsbidrag)

- Områdesspecifika nackdelar på grund av vissa obligatoriska krav

- Investeringar (jordbruks-, företags- och bredbandsinvesteringar)

- Etablering av unga jordbrukare och jordbruksföretag

- Riskhanteringsverktyg

- Samarbete

-Informationsförmedling

Enligt förslaget till förordning ska 30 procent av de medel som har anvisats en medlemsstat ur Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling användas för främjande av klimat- och miljömålsättningarna. Beräkningsgrunden för vilka åtgärdstyper som uppfyller kravet skulle preciseras senare.

Kommissionen skulle enligt förslaget till förordning ha rätt att ge delegerade akter om klimat- och miljöåtagandena samt de övriga förvaltningsåtagandena, investeringarna och samarbetsåtgärderna.

Klimat- och miljöåtaganden samt övriga förvaltningsåtaganden

Dessa åtaganden skulle vara miljö- och klimatåtaganden samt åtaganden gällande ekologisk produktion och djurens välfärd. Miljö- och klimatåtagandena skulle vara obligatoriska för medlemsstaterna. Precis som under den nuvarande perioden skulle ersättningarna bygga på kostnader och inkomstbortfall, men ersättningarna skulle även kunna vara fasta (engl. flat rate) eller engångsersättningar.

Arealbaserade miljöåtgärder och stöd för ekologisk produktion skulle vara möjliga också i fortsättningen enligt de behov som identifierats i den strategiska planen för den GJP. Den nya obligatoriska villkorligheten, som innefattar miljökrav och ersätter tvärvillkoren och förgröningsstödet, skulle dock fastställa basnivån för åtgärderna i anknytning till åtagandena.

De delvis helt nya krav som ingår i villkorligheten skulle inte längre kunna finansieras genom miljöersättningar, vilket skulle förändra åtgärdsurvalet gällande miljöersättningar i förhållande till programperioden 2014—2020. En höjning av kraven på basnivån skulle även kunna få indirekta effekter på ersättningarna för ekologisk produktion om skillnaderna i kravnivå mellan normal och ekologisk produktion minskar.

Med åtagandena gällande djurens välfärd kan man även motarbeta mikrobläkemedelsresistens.

Kompensationsbidrag

Enligt förslaget till förordning skulle medlemsstaterna ges möjlighet att betala s.k. kompensationsbidrag till ogynnsamma områden som har fastställts i landsbygdsprogrammet 2014—2020. Bestämmelserna om kompensationsbidrag har lättats upp, eftersom förslaget till exempel inte innehåller något krav på stegvis sänkning av bidraget. Bidragssystemet skulle enligt förslaget motsvara bidragssystemet under den nuvarande perioden.

Investeringsstöd för jordbruk

Utgångsläget är att stödsystemet för jordbruksinvesteringar skulle motsvara det nuvarande stödsystemet, men att medlemsstaterna skulle ha större frihet att reglera detaljerna i stödsystemet. Precis som i nuläget skulle investeringsstöd för jordbruk kunna beviljas för investeringar som är avsedda att främja bl.a. ökad marknadsinriktning och konkurrenskraft, dämpning av klimatförändringen och anpassning till den samt energieffektivitet. Valet av vilka investeringar som stöds skulle också i fortsättningen göras genom ett urvalsförfarande. Stödets maximibelopp skulle vara högst 75 procent av de stödberättigade kostnaderna.

Etablering av unga jordbrukare

Etableringsstödet till unga jordbrukare skulle i huvuddrag motsvara det nuvarande stödsystemet, men medlemsstaterna skulle ha större frihet att reglera detaljerna i stödsystemet. Precis som i nuläget skulle etableringsstöd kunna beviljas en sökande som är högst 40 år och uppfyller definitionen på gårdens huvudansvariga företagare och förutsättningarna gällande utbildning/yrkeskunskap. Stödet skulle precis som nu betalas som en ersättning till ett fast belopp. Stödbeloppet skulle kunna vara högst 100 000 euro, och det skulle kunna kombineras med finansiella instrument.

Riskhanteringsverktyg

Medlemsstaterna ska som en del av den strategiska planen för den GJP ge en heltäckande beskrivning av hur riskhanteringen inom jordbruket ordnas. Dessutom ska medlemsstaterna lägga fram de interventioner som görs i syfte att säkerställa ett konsekvent och helhetsbetonat förhållningssätt till riskhantering. Stöd skulle kunna beviljas för att jordbrukarna med hjälp av riskhanteringsverktyg ska kunna hantera de risker som oberoende av jordbrukaren själv hänför sig till jordbruksproduktionen och intäkterna och för att främja uppnåendet av målsättningarna i artikel 6 i förslaget till förordning.

Användningsändamålet för riskhanteringsverktyget enligt artikel 70 i förslaget till förordning, till exempel vilka eller hurdana väderfenomen, växtskadegörare eller djursjukdomar det skulle kunna gälla, har till skillnad från tidigare inte definierats närmare. Stödet skulle kunna riktas till finansieringsandelar i försäkringspremier och fonder samt administrativa kostnader för att grunda fonder. Medlemsstaterna skulle definiera vilka försäkringar och fonder som får stöd, beräkningen av skador, bestämmandet av stöd och reglerna för grundande och förvaltning av fonder.

Stöd skulle kunna beviljas endast om förlusterna uppgår till minst 20 procent av jordbrukarens genomsnittliga årsproduktion eller årsinkomst under den föregående treårsperioden eller genomsnittligt under tre år grundat på föregående femårsperiod, med undantag av det högsta eller det lägsta värdet. Stödet skulle vara högst 70 procent av de stödberättigade kostnaderna.

Att stödtröskeln sänks från 30 procent till 20 procent skulle innebära att åtgärderna flyttas från WTO-avtalets gröna stödbox till den orange stödboxen. Ändringen genomfördes i huvudsak redan i samband med att den s.k. omnibusförordningen gavs, och i det här förslaget till förordning har ändringen utvidgats till att gälla alla, även andra än fonder som gäller inkomstvariationer.

Nationella beskattningsåtgärder

Som en ny punkt i förslaget till förordning föreslås att vissa artiklar gällande statligt stöd i grundfördraget inte ska tillämpas på skatteåtgärder där man avvikande från den allmänna skattebestämmelsen beräknar skattesatsen för jordbrukare utifrån en flerårsperiod. Syftet är att det med hjälp av nationella skatteåtgärder även skulle vara möjligt att minska variationerna i jordbrukarnas inkomster.

Utveckling av landsbygdsmiljön (finansiering av utvecklingsprojekt, inklusive samarbete, service och digitalisering)

Utvecklingen av miljön i landsbygdsområdena skulle i huvudsak vara kopplad till det särskilda målet att främja sysselsättningen, tillväxten, den sociala delaktigheten och den lokala utvecklingen, inklusive bioekonomi och hållbart skogsbruk.

I förslaget till förordning framhävs i synnerhet betydelsen av digitalisering och anknytande utvecklingsbehov i framtiden. Att främja digitaliseringen på landsbygden både på gårdarna och i större landsbygdssamhällen (till exempel genom att förbättra bredbandsförbindelserna på den s.k. ”sista kilometern”) lyfts fram som ett mål. Byanätsprojekten i programmet för utveckling av landsbygden har under programperioden 2014—2020 varit ett bra och kostnadseffektivt verktyg för att förbättra anslutningarna i områden där anslutningar inte byggs på marknadsvillkor. Eftersom landsbygdsområdena lider av strukturella problem, till exempel brist på tilltalande arbetsmöjligheter, kompetensunderskott, få investeringar i accessnäten, infrastrukturen

och basservicen samt utflyttning bland ungdomar, anser kommissionen att det är viktigt att stärka den socioekonomiska strukturen i dessa områden i enlighet med deklarationen Cork 2.0. Enligt kommissionen är det särskilt viktigt att skapa arbetsplatser, genomföra generationsväxlingar och utveckla smarta byar överallt i landsbygdsområdena. På så sätt åstadkommer man tillväxt i landsbygdsområdena och stärker den sociala delaktigheten.

Förbättring av förbindelserna och tillgängligheten ingår i flera mål som läggs fram i förslaget till förordning. Dessa mål skulle kompletteras med ett branschövergripande mål, där syftet är att modernisera sektorn genom att främja och dela kunskap, innovationer och digitalisering inom lantbruk och i landsbygdsområden samt genom att främja användningen av dessa.

Interventionstyperna för utvecklingsprojekt har i förslaget till förordning gjorts koncisare. De finansiella instrumenten för utvecklingsprojekten under de föregående perioderna är enligt förslaget samarbete, investeringar och informationsutbyte. Förädling av interventionen samarbete skulle möjliggöra användning av utvecklingsverktygen från de föregående programperioderna.

Interventionen investeringar skulle innefatta de investeringar som behövs för att förbättra landsbygdsmiljön och andra nödvändiga investeringar för att åstadkomma och förbättra landsbygdsservicen i landsbygdsområdena (inklusive småskaliga bredbandsinvesteringar).

När det gäller interventionstypen informationsutbyte skulle medlemsstaterna kunna bevilja stöd för åtgärder som främjar innovationer och möjlighet att få del av utbildning och rådgivning samt utbyte och spridning av kunskap och information och som främjar uppnåendet av de särskilda målen.

Företagsfinansiering på landsbygden

Med förslaget till förordning försöker man trygga kontinuiteten hos de åtgärder som gäller landsbygdsutveckling från en finansieringsperiod till en annan. Det verkar som om regleringen fortfarande skulle innehålla vissa typer av interventioner som passar för främjande och utveckling av företagande och företagsverksamhet utanför lantbruk som en del av det allmänna målet att stärka den socioekonomiska strukturen i landsbygdsområden. Stödet till företag i landsbygdsområden skulle i huvudsak vara kopplad till det särskilda målet att främja sysselsättningen, tillväxten, den sociala delaktigheten och den lokala utvecklingen, inklusive bioekonomi och hållbart skogsbruk.

Stöd för investeringar i landsbygdsföretag

I förslaget till förordning har EU-regleringen gällande interventionstyper som passar för att främja och utveckla företagande och företagsverksamhet lättats upp genom att detaljer har slopats jämfört med den nuvarande finansieringsperioden. Förslaget innehåller till exempel inte längre någon förteckning över stödberättigade kostnader vid investeringar. Medlemsstaterna ska dock göra upp en förteckning över investeringar och kostnader som inte berättigar till investeringsstöd. Interventionstypen gällande investeringar är möjliggörande och utesluter till skillnad från tidigare inte heller investeringar i förädling av produkter inom fiskerinäringen. Nytt är att lånebaserade finansiella instrument skulle vara möjliga också för företag i landsbygdsområden.

Etablering av företagsverksamhet på landsbygden

Enligt förslaget till förordning skulle regleringen av den interventionstyp som är avsedd för etablering av företagsverksamhet utanför lantbruk minskas. Tillämpningsområdet för startstöd

för företagsverksamhet på landsbygden har begränsats betydligt. Tillämpningsområdet för interventionstypen skulle enligt förslaget vara begränsat till företagsverksamhet i anknytning till jord- och skogsbruk eller diversifiering av gårdens inkomstkällor. Annat än etablering av jordbruksverksamhet skulle i landsbygdsområden kunna stödas endast när det bygger på den lokala utvecklingsstrategin, som eventuellt syftar på Leaderverksamhet. Stöd skulle beviljas i form av ett enhetsbelopp som bygger på affärsplanen, och det maximala beloppet har jämfört med den nuvarande finansieringsperioden höjts från 70 000 euro till 100 000 euro. Stödet kan kombineras med finansiella instrument.

Rådgivningstjänster för gårdar

Förslaget till förordning skulle omfatta rådgivningstjänster för gårdar. Rådgivningstjänsterna skulle anknyta till interventionstypen gällande kunskapsutbyte och information, där man dock skulle hänvisa till kunskapsutbyte och information inte bara i jord- och skogsbruksföretag, utan även i landsbygdsföretag.

Rådgivningen ska ingående täcka åtminstone de sakhelheter som ingår i den strategiska planen för den GJP, kraven i ramdirektivet för vatten, hållbar användning av bekämpningsmedel, motarbetande av mikrobläkemedelsresistens och riskhantering.

Lokal utveckling som utgår från lokala behov (Leader)

Verksamhetssättet Leader för lokal utveckling skulle förbli obligatoriskt: minst fem procent av den totala finansieringsandel som den strategiska planen för den GJP beviljas ur Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling ska reserveras för Leader. Verksamhetssättet skulle vara likadant som i nuläget och definieras i den allmänna förordning (COM(2018) 375 final) som ingår i förordningspaketet om kohesionspolitiken. Artiklarna 25—28 i den allmänna förordningen gäller lokal utveckling som utgår från lokala behov, lokala utvecklingsstrategier, lokala aktionsgrupper och fondstöd för lokal utveckling som utgår från lokala behov.

Incitamentsystem för goda miljöprestationer

För det sista året av budgetramen, 2027, skulle man enligt förslaget till förordning göra en villkorlig reservation på fem procent i den finansiering som anvisas en medlemsstat ur Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling. Villkoret skulle vara att miljö- och klimatmålen uppnås. Ett villkor för att en medlemsstat ska få full finansiering ur landsbygdsfinansieringen skulle vara att medlemsstaten 2025 uppnår en nivå på minst 90 procent i de resultatindikatorer som mäter klimat- och miljörelaterade mål. Denna prestation skulle kontrolleras 2026. Om medlemsstaten inte uppnår målen skulle kommissionen innehålla en utbetalning av den storlek som anges ovan.

Utvärdering och kommissionens resultatutvärdering

Den strategiska planen för den GJP skulle genomgå en förhandsutvärdering, på det sätt som tidigare var fallet med landsbygdsprogrammen. Förhandsutvärderingen skulle inkludera en miljöbedömning, som tidigare också krävdes av landsbygdsprogrammen. En förändring jämfört med den tidigare finansieringsperioden är att kravet på förhandsutvärdering skulle gälla även Europeiska garantifonden för jordbruket. Förhandsutvärderingen skulle kunna göras av förvaltningsmyndigheten, medan kravet tidigare har varit att den ska utföras av en operativt sett oberoende bedömare.

Under finansieringsperioden skulle medlemsstaten vara tvungen att bedöma verkningsfullheten, effektiviteten, relevansen och konsekvensen hos den strategiska planen för den GJP. Dessa

utvärderingar skulle kunna göras av operativt sett oberoende bedömare. Medlemsstaten skulle utarbeta en utvärderingsplan, som skulle göras upp ett år efter godkännandet av den strategiska planen för den GJP. I förslaget har en tidsfrist angetts endast för efterhandsutvärderingen, nämligen 31.12.2031. Beslut om tidpunkterna för de övriga utvärderingarna skulle fattas av medlemsstaterna. Kommissionen skulle ansvara för resultatutvärderingen under finansieringsperioden och utifrån dem rapportera till Europaparlamentet och rådet.

En förändring jämfört med den tidigare finansieringsperioden är att utvärderingskravet skulle gälla även Europeiska garantifonden för jordbruket. Den stränga formbundenheten hos utvärderingarna torde slopas, samtidigt som medlemsstaterna skulle ges större frihet att utforma en utvärderingsplan som är ändamålsenlig för dem själva. Förslaget till förordning innehåller en tydligare redogörelse för kommissionens utvärderingskrav än tidigare, och kommissionens utvärderingsansvar också för utvärderingarna i anslutning till Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling skulle stärkas.

2.2 Den horisontella förordningen

Allmänt

Syftet med förslaget till förordning är att stärka de förutsättningar som tillämpas på finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken. Dessutom sammanställer förslaget faktorer som anknyter till uppnåendet av målen för den gemensamma jordbrukspolitiken, till exempel de krav som ställs på medlemsstaternas förvaltningssystem och gemensamma bestämmelser, som kommissionens revision och godkännande av kontona samt administrationen och tillsynen av interventionerna. När det gäller tillsynen skulle förordningen omfatta allmänna bestämmelser och de grundläggande bestämmelserna om det integrerade administrations- och kontrollsystemet, de kommersiella dokumenten, villkorligheten och kommissionens granskningar av medlemsstaterna.

Jordbruksfonder och förvaltningssystem

Europeiska garantifonden för jordbruket och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling skulle kvarstå som fonder för finansiering av jordbruksutgifter.

Förvaltningssystemet skulle inkludera förvaltningsorganen och unionens grundläggande krav, dvs. kraven i förordningarna om den strategiska planen och horisontella ärenden inklusive det rapporteringssystem som grundats för genomförande av den årliga resultatrapporten. Det mest centrala av förvaltningsorganen är det utbetalande organet. Det skulle inte längre vara tillåtet att inrätta nya utbetalande organ efter att förordningen har trätt i kraft. Jordbruksfondernas utgifter skulle fortfarande få betalas endast av de utbetalande organ som har godkänts av medlemsstaten. Myndigheterna skulle med undantag av utbetalningen kunna delegera uppgifter. Chefen för det utbetalande organet skulle ge kommissionen ett utlåtande om bekräftelse gällande de årliga kontona och förvaltningssystemets felfrihet samt en analys av fel och tillsynssystemets svagheter med korrigeringsplaner. Den årliga resultatrapporten skulle lämnas vid samma tidpunkt som de årliga kontouppgifterna, dvs. före den 15 februari. Förslaget till förordning innehåller även grundläggande bestämmelser om skyldigheterna för medlemsstatens behöriga myndighet på ministerienivå i en situation där det utbetalande organet inte uppfyller en eller flera av förutsättningarna för godkännande. Förslaget innehåller bestämmelser om det attesterande organet, som ger ett utlåtande om att de godkända utbetalande organens konton är korrekta och i fortsättningen även om förvaltningssystemets funktion och riktigheten hos indikatoruppgifterna i resultatrapporten. Kommissionen ges enligt förslaget till förordning befogenheter att ge delegerade akter om förutsättningarna för godkännande av det utbetalande organet och det utbetalande organets skyldigheter i åtgärder gällande offentlig lagring. Närmare

bestämmelser om processen för godkännande av det utbetalande organet och tillsynen av denna samt om de granskningar som utlåtandet om bekräftelse förutsätter skulle ges genom genomförandeakter. I fortsättningen räcker det inte med att utbetalningarna har skötts av ett godkänt utbetalande organ, utan en förutsättning för unionsfinansiering skulle även vara en avkastning som motsvarar utgifterna när det gäller åtgärderna i den strategiska planen, iakttagande av unionens grundläggande bestämmelser och ett stadgeenligt förvaltningssystem.

Fondfinansieringen enligt förslaget till förordning skulle bygga på maximala utgiftsbelopp som fastställts på förhand och som i fråga om Europeiska garantifonden för jordbruket skulle vara årliga, medan de i fråga om Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling skulle definieras som unionens finansieringsandel i var och en av de strategiska planerna. Att de maximala utgiftsbeloppen inte överskrids skulle säkerställas genom förfarandet för finansiell disciplin, dvs. genom att göra nedskärningar i direktstödsbeloppen ur Europeiska garantifonden för jordbruket. Den tidigare nedre gränsen på 2 000 euro skulle inte längre gälla förfarandet för finansiell disciplin.

Medel för att grunda en krisreserv skulle skapas genom att inte återbära den nedskärning som med tanke på krisreserven har gjorts i 2020 års direktstöd. En förenkling jämfört med tidigare skulle vara möjligheten att överföra oanvända medel till nästa år, så att de oanvända medlen inte behöver återbäras och varje år dras av från stödtagarna på nytt.

Förfarandet för finansiell disciplin skulle dock vara förknippat med en möjlighet att med genomförandeakter återbära vissa oanvända nedskurna medel som överskrider vissa gränser. Beloppen som ska utbetalas ur Europeiska garantifonden för jordbruket skulle betalas ut till medlemsstaterna i form av månatliga ersättningar enligt förfarandena och tidsfristerna i förslaget till förordning. Utgifter som ska täckas ur Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling skulle betalas ut i form av förskottsbetalningar, mellanliggande betalningar och slutbetalningar med egna bestämmelser om förfaranden och tidsfrister.

Betydelsen av utbetalningar i rätt tid framhävs alltjämt i förslaget till förordning. En utbetalning till stödtagaren före eller efter den utsatta tiden skulle leda till förlust av unionsfinansieringen när det gäller utbetalningen. Det skulle dock vara möjligt att avvika från denna bestämmelse med delegerade akter. Förfaringssätten skulle kunna regleras med genomförandeakter. Tidsschemat för betalningarna och förskottsbeloppen för åtgärder som ingår i det integrerade administrations- och kontrollsystemet skulle motsvara de nu gällande. Förskott för direkta stödåtgärder skulle därmed inte kunna betalas ut före den 16 oktober och inte till en större andel än 50 procent. Det tidigare omnämnandet av att en förutsättning för utbetalning av förskott är att den administrativa och på plats utförda kontrollen är färdiga skulle dock inte längre ingå i förslaget. När det gäller investerings- och samarbetsåtgärder skulle ett förskott på upp till 50 procent betalas. Kommissionen skulle ges befogenheter att med delegerade akter komplettera de åtgärder som omfattas av förskottsutbetalning. Kommissionen skulle ges befogenheter att med genomförandeakter avvika i absolut nödvändig utsträckning från tidsschemat för betalningarna och förskottsbeloppen.

De månatliga och mellanliggande betalningarna skulle innehållas och minskas i situationer där unionens regler inte har iakttagits bl.a. när det gäller tidsfristerna för årsredovisningen och resultatrapporten samt den tidsfrist som medlemsstaten får för att lämna ytterligare information. Närmare bestämmelser om innehållning av dessa betalningar skulle ges med genomförandeakter. En ny orsak till att innehålla betalningar skulle även vara att differensen mellan de angivna utgifterna och den motsvarande rapporterade avkastningen utan motiverad orsak är över 50 procent. Nivån på denna innehållning skulle regleras närmare med delegerade akter. Den nya modellen för genomförandet skulle innefatta en möjlighet att innehålla betalningar om de mål som har satts upp i den strategiska planen uppnås för sent eller i otillräcklig grad. Om med-

lemsstaten inte klarar av att utföra de korrigerande åtgärder som kommissionen begär eller om planen för de korrigerande åtgärderna, som innehåller tydliga framstegsindikatorer, på ett betydande sätt är otillräcklig skulle kommissionen ha rätt att ge genomförandeakter för att innehålla månatliga eller mellanliggande betalningar. Kommissionen skulle återbära de innehållna beloppen om en prestationsgranskning visar tillräckliga framsteg när det gäller uppnåendet av målen. Beloppen skulle bli en förlust för medlemsstaten om situationen inte har rättats till innan den strategiska planen för den GJP avslutas. Innehållningens belopp och varaktighet samt villkoren för återbäring eller slutgiltigt avdrag skulle regleras i delegerade akter. Ett motsvarande hot om innehållning av betalningar skulle även gälla brister i förvaltningsstrukturerna med motsvarande befogenheter till genomförandeakter. Betalningar som har innehållits på grund av brister i förvaltningsstrukturerna skulle dock inte återbäras, men de skulle beaktas i beslutet om finansiella korrigeringar. Genomförandeakter skulle i fortsättningen användas också för att besluta om vilka belopp som ska dras av på grund av att den uppnådda avkastningen och de angivna utgifterna inte motsvarar varandra om avvikelsen är högst 50 procent, efter att medlemsstaten har getts möjlighet att kommentera och motivera differenserna. Kommissionens befogenheter att ge delegerade akter skulle gälla kriterierna för medlemsstaternas motiveringar och sättet att genomföra avdragen. Genomförandeakter skulle användas för att reglera bl.a. tidsfristerna.

Revision och godkännande av konton

Enligt modellen för samordnad granskning (single audit) skulle kommissionen utnyttja det attesterande organets arbete, om den inte har meddelat medlemsstaten om sin misstro mot arbetet gällande ett visst budgetår. Enligt förslaget till förordning skulle kommissionens granskningar av medlemsstaterna fortfarande vara en del av revisionen och godkännandet av konton. Granskningarna skulle i fortsättningen även gälla det attesterande organets arbete och samstämmigheten mellan de utgifter som har rapporterats till kommissionen och avkastningen. Medlemsstaternas samarbetsskyldigheter vid granskningarna skulle vara desamma som i nuläget. Kommissionen skulle med genomförandeakter besluta om revisionen och godkännandet av det utbetalande organets konton.

Finansiella korrigeringar eller utelämnande av utgifter från unionens finansiering skulle i fortsättningen även kunna göras till följd av allvarliga brister i förvaltningsstrukturerna. Kommissionen skulle bedöma de belopp som till följd av brister i förvaltningsstrukturerna och unionens grundläggande krav (inklusive otillförlitlig rapportering) lämnas utanför finansieringen utifrån hur betydande den konstaterade bristen är. Förslaget till förordning innehåller bestämmelser om för hur lång tid finansiering kan nekas och vilka slags förfaranden som ska föregå nekandet av finansiering. Befogenheterna att ge delegerade akter skulle gälla kriterierna och förfaringssätten för finansiella korrigeringar. Befogenheterna att ge genomförandeakter skulle bl.a. gälla de omständigheter som ska beaktas i förordningen om finansiella korrigeringar, informationsutbytet, tidsfristerna, förlikningsproceduren och förlikningsorganets struktur.

Återkrav av ogrundade betalningar

Enligt förslaget till förordning skulle medel som i Europeiska garantifonden för jordbruket erhållits genom återkrav av ogrundade betalningar ställas till det utbetalande organets förfogande. När det gäller Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling skulle återkrävda medel anvisas på nytt till åtgärder som ska finansieras ur fonden, är förenliga med medlemsstatens strategiska plan och inte är desamma som de åtgärder som har varit föremål för den finansiella korrigeringen. Återanvändningen av de återkrävda beloppen skulle när det gäller finansiella instrument enligt den allmänna förordningen vara av ett sådant slag att det skulle vara tillåtet att använda dem endast till fördel för andra stödtagare eller fonder, om den som har gjort sig skyldig till regelvidrigheten är den aktör som sköter eller verkställer det finansi-

ella instrumentet eller fonden. Belopp som återkrävts efter att den strategiska planen för den GJP har avslutats skulle återföras till unionens budget. Tidsfristerna för rapporteringen och andra skyldigheter som anknyter till återkrav som kommissionen ska informeras om skulle fastställas med genomförandeakter.

Tillsyns- och påföljdssystem

Syftet med grundandet av och verksamheten i tillsyns- och påföljdssystemet är enligt förslaget till förordning att skydda unionens ekonomiska intressen. Skyddet av de ekonomiska intressena skulle i synnerhet innefatta att stadgeenliga åtgärder finansieras ur landsbygdsfonderna och att oegentligheter förebyggs och korrigeras till exempel med hjälp av återkrav och anknytande ränta. Det system som medlemsstaten grundar skulle även inkludera fastställande av proportionella påföljder som ökar enligt allvarlighet, omfattning, varaktighet och upprepning i andra situationer än sådana som beror på force majeure. Medlemsstaterna skulle åläggas att grunda ett effektivt förvaltnings- och tillsynssystem som garanterar övervakning av att de verifierbara åtgärderna motsvarar unionens lagstiftning. En ny punkt skulle vara kravet på att medlemsstaterna ska säkerställa att överklaganden gällande fonderna undersöks effektivt. En annan ny punkt skulle vara medlemsstaternas skyldighet att undersöka överklaganden som gjorts hos kommissionen och som gäller tillämpningsområdet för den strategiska planen för den GJP. Enligt förslaget till förordning ska kommissionen ges befogenheter att ge genomförandeakter om processer, tidsfrister och informationsutbyte samt anmälan av påförda påföljder till kommissionen.

Tillsynssystemet skulle bygga på systematisk tillsyn, som även skulle riktas till de områden där felrisken är störst. Medlemsstaten skulle vara tvungen att se till att mängden tillsyn är tillräcklig för effektiv riskhantering. Närmare bestämmelser om tillsynen i anknytning till förordningen om tullkoder skulle ges med delegerade akter. Den enhetliga tillsynen av den övriga sektorlagstiftningen än förordningen om strategiska planer, i synnerhet gällande hampa, bomull, vin, offentlig och privat lagring samt övriga tillsynsbestämmelser, skulle regleras med genomförandeakter.

När det gäller påföljderna vid underlåtelse att iaktta bestämmelserna om konkurrensutsättning skulle medlemsstaterna säkerställa att de definieras enligt allvarligheten hos underlåtelsen att iaktta bestämmelserna och relativitetsprincipen. Påföljden vid kringgående av stödvillkoren skulle fortfarande vara förlust av stödet.

När det gäller granskningen av kommersiella dokument skulle de grundläggande bestämmelserna stadgas i den horisontella förordningen, och kommissionen skulle ges befogenheter att med genomförandeakter reglera bl.a. förvaringen av kommersiella dokument och innehållet i den granskningsrapport som ska skickas till kommissionen.

Integrerat administrations- och kontrollsystem

Enligt förslaget till förordning skulle medlemsstaterna grunda ett integrerat administrations- och kontrollsystem (IACS), där tillsyns- och påföljdssystemet i tillämpliga delar skulle iaktta bestämmelserna i artikeln om skydd av unionens ekonomiska intressen. De stödsystem som ska administreras med hjälp av IACS skulle vara djur- och arealbaserade åtgärder. Förslaget till förordning innehåller vidare grundläggande bestämmelser om IACS:s baselement, som i fortsättningen som en obligatorisk del även skulle inkludera övervakning med satellit (monitorering). Kommissionen skulle avgiftsfritt överlåta satellitdata till de myndigheter som ansvarar för monitoreringen eller till serviceproducenter som de har befullmäktigat. Ett system utan ansökningar skulle i fortsättningen vara möjligt också i fråga om arealåtgärder, om medlemsstatens officiella register ger tillgång till information om enskilda arealer (sannolikt jordbruks-

skiften). Medlemsstaten skulle vara tvungen att i tio års tid registrera och förvara uppgifter och dokument som är relevanta vid granskning av avkastningen, resultaten och prestationerna. När det gäller information som har samlats in via IACS och som är relevant för geodatadirektivet (INSPIRE) eller uppföljningen av unionens politik innehåller förslaget till förordning en skyldighet att publicera informationen och dela den med de nationella myndigheterna och unionsmyndigheterna. Skyddet för personuppgifter måste dock beaktas vid publiceringen. Informationen i registret över åkerskiften skulle i fortsättningen även omfatta information som är relevant för indikatorrapporteringen. Kvalitetsgranskningsskyldigheterna i anknytning till registret över åkerskiften skulle kvarstå, och kvalitetsgranskningarna skulle utvidgas till att även gälla stödansökningar som innehåller information om jordbruksskiften och monitorering. Kommissionen skulle ges befogenheter att med delegerade akter reglera kvalitetsgranskningarna samt bl.a. de närmare definitionerna och grundläggande egenskaperna gällande registret över åkerskiften. Kommissionens befogenheter att ge genomförandeakter skulle gälla formen för och innehållet i informationen till kommissionen när det gäller rapporteringen av kvalitetsgranskningar, de korrigerande åtgärderna i anknytning till brister som observerats vid kvalitetsgranskningar samt de grundläggande egenskaperna och reglerna för ansökningar som innehåller jordbruksskiften och monitoreringssystemet.

Tillsyns- och påföljdssystem för villkorligheten

Medlemsstaterna skulle fastställa ett tillsyns- och påföljdssystem för den villkorlighet som skulle ersätta tvärvillkoren och förgröningsstödet. Tillsynsskyldigheten skulle precis som i de nuvarande tvärvillkoren vara en procent av dem som sökt direktstöd inom den första pelaren och/eller jordbrukarstöd för utveckling av landsbygden inom den andra pelaren. Vid tillsynen skulle man kunna utnyttja den befintliga substans- och monitoreringstillsynen i anknytning till de föreskrivna verksamhetskraven.

Precis som i tvärvillkoren i nuläget skulle även definitionen av påföljderna för försummelser av villkorligheten bygga på en bedömning av hur allvarlig, omfattande, varaktig och uppsåtlig försummelsen är. Medlemsstaterna skulle fortfarande kunna besluta att införa ett system för tidig varning, varvid stödtagaren skulle kunna få en tidig varning vid ringa försummelser. Grunderna för påföljdssystemet skulle regleras i förordningen om strategiska planer inom den GJP. Dessutom skulle kommissionen ges befogenhet att med en delegerad förordning utfärda fler bestämmelser om tillämpningen och beräkningen av påföljder.

Skyldigheter att lämna information och kommissionens befogenheter att ge förordningar

Förslaget till förordning omfattar även grundläggande bestämmelser om garantier som skulle kompletteras med delegerade akter och genomförandeakter.

Förslaget till förordning omfattar även medlemsstaternas skyldigheter att lämna information till kommissionen. Skyldigheterna skulle gälla information om godkända utbetalande organ, det attesterande organet och åtgärder som finansieras av unionen, till exempel utgiftsdeklarationer, utgiftsprognoser och årsredovisningar. Kommissionens befogenheter att ge genomförandeakter skulle bl.a. gälla tidtabellen och formen för skyldigheterna att lämna information.

Bestämmelserna i förslaget till förordning gäller dessutom användningen av euro och den årliga ekonomiska rapport som kommissionen utarbetar. Publiceringen av stödtagarnas stöduppgifter skulle i stor utsträckning fortsätta som förut, men den skulle bygga på bestämmelserna i den allmänna förordningen och därmed ske på förvaltningsmyndighetens ansvar och uppdateras var tredje månad. Kommissionens befogenheter att ge genomförandeakter skulle bl.a. gälla tidtabellerna för publiceringen. Utgångspunkten för förslaget till förordning är att

kommissionens befogenheter att ge delegerade förordningar skulle gälla i sju år. Behandlingen av genomförandeakterna skulle äga rum i kommittén för jordbruksfonderna.

Enligt förslaget om behandling av personuppgifter och dataskydd skulle information samlas in bl.a. för att uppfylla tillsyns- och uppföljningsskyldigheterna. Informationen skulle i uppföljnings- och utvärderingssyfte och vid statistikföring anonymiseras och behandlas endast i sammanställning.

Förordningen skulle upphäva förordning (EU) nr 1306/2013, och kommissionen skulle ges befogenheter att med delegerade akter stadga om övergångsåtgärderna.

2.3 Marknadsordningsförordningen

Interventionsåtgärderna enligt den gemensamma marknadsordningen skulle enligt förslaget till förordning vara desamma som förut.

Artiklar som hänför sig till kvotsystemet inom sockerbranschen och inte längre har tillämpats efter den 30 september 2017, när kvotsystemet avslutades, skulle tas bort ur förordningen. Det föreslås att definitionen på en sockerbeta av standardkvalitet tas bort. Bestämmelserna om referenspriset på socker, branschavtalen och möjligheten att tillfälligt slopa tullarna för melass skulle bli kvar. Kommissionen skulle fråntas rätten att ge delegerade förordningar om ändring av definitionen på inulinsirap.

Ändringar föreslås i bestämmelserna om nyplanteringar av vin och klassificering av druvor. Bestämmelser om granskning av viners ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar eller traditionella beteckningar har lagts till i förordningen. I förordningen har lagts till en bestämmelse som ålägger medlemsstaterna att kontrollera att produkter som saknar de obligatoriska påskrifterna inte släpps ut på marknaden eller dras bort från marknaden. Det föreslås att budgetgränserna för respektive medlemsstat i stödprogrammen för vin (1,1 md per år) tas bort ur bilagan till förordningen och flyttas till förordningen om strategiska planer inom den GJP. Stödbeloppen skulle till sina nominella priser sänkas med 3,9 procent i jämförelse med den innevarande perioden. Åtgärderna skulle vara likadana som i nuläget. Vin från vilket alkoholen avlägsnats och vin från vilket alkoholen delvis har avlägsnats samt tillverkningsmetoderna för dessa produkter skulle läggas till bland kategorierna av druvprodukter.

Kommissionen föreslår att punkterna om exportsubvention tas bort ur förordningen. Förslaget bygger på det beslut som medlemsstaterna i WTO fattade den 1 december 2015.

Program som stöder sektorn för olivolja och oliver som är avsedda som livsmedel, stöd inom frukt- och grönsakssektorn, stöd inom biodlingssektorn och stöd inom humlesektorn skulle överföras till förordningen om strategiska planer inom den GJP.

Inom frukt- och grönsakssektorn föreslås att prioriteringen av miljöåtgärder i producentorganisationernas åtgärdsprogram ska utökas från nuvarande 10 procent av de ekonomiska satsningarna inom åtgärdsprogrammet till 20 procent. Detta vore en avsevärd förändring i förhållande till nuläget. Det skulle också bli obligatoriskt att rikta fem procent av de ekonomiska satsningarna inom åtgärdsprogrammet till forskning. I nuläget är detta frivilligt. Stödbeloppet inom biodlingssektorn skulle höjas, men skulle till de nominella priserna dock utgöra totalt 60 miljoner euro per år inom hela EU-området.

EU:s kvalitetsordningar

Stadganden om EU:s kvalitetsordningar (geografiska beteckningar, ursprungsbeteckningar och garanterade traditionella specialiteter) finns i förordningarna (EU) nr 1308/2013 (druvviner), (EU) nr 1151/2012 (jordbruksprodukter och livsmedel) och (EU) nr 251/2014 (aromatiserade vinprodukter.) De föreslagna ändringarna i dessa förordningar skulle förenkla systemen och påskynda ansökningsförfarandet för beteckningar, registreringen och godkännandet av ändringar i produktspecifikationerna. Dessutom skulle definitionen på viners ursprungsbeteckning, som finns i förordningen (EU) nr 1308/2013, preciseras.

När det gäller aromatiserade vinprodukter skulle bestämmelserna om geografiska beteckningar (kapitel III ’Geografiska beteckningar’) tas bort ur förordningen (EU) nr 251/2014, och förordningen (EU) nr 1151/2012 skulle ändras till att även gälla dessa beteckningar. Till den senare förordningen skulle även läggas en artikel enligt vilken beteckningarna för aromatiserade vinprodukter automatiskt överförs till motsvarande register. I Finland har man inte ansökt om namnskydd för aromatiserade vinprodukter.

Det föreslås att stödbeloppen enligt förordningarna (EU) nr 228/2013 (om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden) och (EU) nr 229/2013 (om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna) ändras så att stödet skulle sänkas med 3,9 procent jämfört med den nuvarande perioden. Förslaget skulle inte gälla Finland.

3 Förslagets rättsliga grund och förhållande till proportionalitets- och subsidiaritetsprincipen

Den rättsliga grunden för förslagen är artikel 42 och artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF) till de delar som gäller förordningen om strategiska planer inom den GJP och den horisontella förordningen samt artikel 43.2 till de delar som gäller ändringar i marknadsordningsförordningen (EU) nr 1308/2013.

När det är fråga om ändringar som ska göras i förordningarna (EU) nr 1151/2012 och (EU) nr 251/2014 är den rättsliga grunden artikel 114 och den första underpunkten i artikel 118 i EUF-fördraget. När det gäller ändringarna som ska göras i förordning (EU) nr 228/2013 är den rättsliga grunden artikel 43.2 och artikel 349 samt när det gäller förordning (EU) 229/2013 artikel 43.2.

Statsrådet anser att den rättsliga grunden till förslagen är lämplig.

I EUF-fördraget fastställs att medlemsstaterna och EU samarbetar kring administrationen av den gemensamma jordbrukspolitiken och att unionen har en gemensam jordbrukspolitik med gemensamma mål och ett gemensamt genomförande. I den nya modell för genomförandet som läggs fram i kommissionens förslag stärker unionen målen för den GJP, de grundläggande kraven och huvudtyperna av stödåtgärder. Det föreslås att medlemsstaterna ska ges större ansvar för genomförandet av politiken. Enligt kommissionen stöder sig förslagen i större utsträckning på subsidiaritetsprincipen, och därmed är det möjligt att bättre beakta medlemsstaternas lokala förhållanden och behov.

Den GJP är enligt kommissionen en proportionerlig åtgärd, eftersom ekonomiska, miljörelaterade och samhälleliga utmaningar i anknytning till EU:s jordbrukssektor och landsbygdsområden förutsätter omfattande verksamhet på EU-nivå. Förslagen ger dessutom medlemsstaterna bättre möjligheter än i nuläget att välja och anpassa de politiska åtgärderna för att uppnå målen.

Statsrådet anser att förslagen följer proportionalitets- och subsidiaritetsprincipen.

Förslagen behandlas i normal lagstiftningsordning med Europaparlamentet.

4 Förslagens konsekvenser för Finland

Kommissionen föreslår i sitt förslag till budgetram för 2021—2027 att finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken under den kommande budgetramsperioden ska vara mindre än i nuläget. Enligt förslaget skulle man bevara två separata fonder; Europeiska garantifonden för jordbruket och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling. Förslagen till förordning innehåller ett förslag om att finansiering ur de ovannämnda fonderna ska fördelas till varje medlemsstat för direkta jordbruksstöd och utveckling av landsbygden. Till skillnad från de tidigare perioderna publicerade kommissionen även respektive medlemsstats allokering ur Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling samtidigt som förslaget till förordning.

För Finlands del föreslås finansiering på 3 578 miljoner euro i direktstöd och 2 044 miljoner euro för landsbygdsutveckling uttryckt i gängse priser åren 2021—2027. I 2018 års fasta priser skulle detta innebära 3 179 miljoner euro i direktstöd och 1 816 miljoner euro för landsbygdsutveckling.

Ur Finlands synvinkel skulle förslaget till 2018 års fasta priser under den kommande perioden innebära en nedskärning på totalt 1 173 miljoner euro i förhållande till den nuvarande EU-finansieringen.

Nedskärningen av de direkta jordbruksstöden skulle vara 85 miljoner euro (-2,3 procent), medan finansieringen av landsbygdsutveckling skulle skäras ner med 336 miljoner euro (-14,1 procent) (gängse priser). På motsvarande sätt skulle detta uttryckt i (2018 års) fasta priser innebära att direktstöden skärs ner med 15 procent och finansieringen av landsbygdsutveckling med 25,2 procent.

Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling skulle enligt förslaget drabbas av en relativt sett större nedskärning än Europeiska garantifonden för jordbruket. Av den relativt sett större andel landsbygdsfinansiering som Finland får följer att de ekonomiska effekterna av förslaget skulle vara mycket betydande. När det gäller direktstöden skulle de relativa nedskärningar som riktas mot Finland vara betydande, men mindre än i fråga om Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling.

Nedskärningarna i Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska garantifonden för jordbruket skulle i 2018 års fasta priser innebära att den årliga EU-finansieringen minskar med cirka 168 miljoner euro.

Förslagets konsekvenser kan beskrivas genom att ställa det i relation till företagarinkomsterna från jordbruk i Finland. Jordbrukarstöden och ersättningarna utgör ungefär fyra femtedelar av användningen av finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken i Finland. På grund av den höga kostnadsnivån i Finland överskrider produktionskostnaderna intäkterna från marknaden, varför en sänkning av stödbeloppet skulle innebära en nästan lika stor minskning av företagarinkomsterna åtminstone på kort sikt.

Enligt Naturresursinstitutets lönsamhetsbokföringsmaterial har den totala nivån på företagarinkomsterna från jordbruk i Finland 2015—2016 uppgått till mindre än 500 miljoner euro per år. Vid en granskning på den totala nivån skulle de ekonomiska konsekvenserna av förslaget enbart inom jordbruket kunna innebära en sänkning av företagarinkomsterna med över tio procent på kort sikt.

En ändring av marknadsordningsförordningen skulle inte ha några betydande ekonomiska konsekvenser för Finland.

Enligt förslaget ska 40 procent av den finansiering som respektive medlemsstat anvisas för den gemensamma jordbrukspolitiken riktas till åtgärder som främjar klimatmålen. Enligt förslaget till förordning skulle 40 procent av finansieringen av åtaganden som anknyter till det grundläggande inkomststödet, omfördelningsstödet och naturliga begränsningar kunna beaktas vid beräkningen. På motsvarande sätt skulle hundra procent av finansieringen av klimat- och miljöåtaganden samt system för klimatet och miljön i anknytning till direktstöd kunna beaktas.

4.1 Beträffande förordningen om strategiska planer inom den GJP

Konsekvenser för lagstiftning och förvaltning

Utarbetandet av den strategiska planen för den GJP skulle som process betraktat i stor utsträckning vara likadant som utarbetandet av landsbygdsprogrammet under den nuvarande programperioden. Planens struktur skulle också till många delar motsvara strukturen hos det nuvarande programdokumentet gällande landsbygdsutveckling, men antalet detaljer som ska inkluderas i planen torde kunna vara mindre än tidigare. Å andra sidan måste planen dra upp riktlinjer för sådant som under den nuvarande programperioden har reglerats i EU-förordningar. Detta skulle innebära att arbetet med att bereda den nationella lagstiftningen, på vilken verkställandet av de valda åtgärderna skulle bygga i större utsträckning än tidigare, och den nationella lagstiftningens omfattning skulle öka betydligt.

I fortsättningen skulle medlemsstaterna med undantag av villkorligheten ha större frihet att definiera detaljerna i stödsystemen, men samtidigt skulle det innebära att större vikt läggs på uppnåendet av målen och valet av indikatorer.

Förordningen om strategiska planer inom den GJP skulle enligt det ovan nämnda medföra ett betydande och mycket omfattande beredningsarbete i anknytning till den nationella lagstiftningen. I praktiken skulle det bli nödvändigt att antingen göra betydande ändringar i både den nuvarande lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket (193/2013) och lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare (1360/2014) eller upphäva dem och bereda ersättande lagar. Beredningen av statsrådets och Jord- och skogsbruksministeriets förordningar som har getts med stöd av de nämnda lagarna måste i så fall göras om helt, och de gällande förordningarna måste upphävas. Detsamma gäller lagen om strukturstöd till jordbruket (1476/2007) och lagen om strukturstöd för renhushållning och naturnäringar (986/2011) samt de statsrådets förordningar som har getts med stöd av de aktuella lagarna. Det mest ändamålsenliga vore att genomföra en totalreform av lagstiftningen om strukturstöd. Lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter (999/2012) måste också ändras till många delar. Förordningen om strategiska planer inom den GJP skulle även leda till förändringar i lagen om stödjande av landsbygdens utveckling (28/2014) och statsrådets förordningar som har getts med stöd av den.

Omfattningen av de frågor som ska regleras i den nationella lagstiftningen skulle enligt uppskattningar också öka avsevärt jämfört med nuläget, eftersom man i EU-förordningarna ger medlemsstaterna flexiblare möjligheter att reglera till exempel olika definitioner, som definitionen på odlingsmark.

I Finland skulle slopandet av stödrättigheterna innebära att det inte är nödvändigt att skapa ett nytt informationssystem för administrationen av stödrättigheterna. Utredningarna av innehav och överföringar av stödrättigheter, som har sysselsatt förvaltningen i betydande grad, skulle

också slopas. Å andra sidan skulle förvaltningen sysselsättas av fastställandet av riktiga jordbrukare enligt den definition som utarbetas.

När det gäller minskningen av stöden skulle den i förslaget till förordning föreslagna beräkningsmodellen för kostnadsfaktorer i anknytning till arbetskraften vara administrativt tung. Den föreslagna modellen skulle öka kostnaderna för förvaltningen och förutsätta betydande ändringar i informationssystemen. Omfördelningsstöd har inte använts i Finland. Ett nytt stödelement skulle medföra administrativa kostnader och förutsätta ändringar i informationssystemen.

Villkorligheten skulle förenkla förvaltningen till de delar som den ersätter två nuvarande system: tvärvillkor och förgröningsstöd. Verkställandet av de nya kraven skulle öka förvaltningskostnaderna. I synnerhet skulle skapandet och upprätthållandet av ett verktyg för hållbar användning av näringsämnen samt genomförandet av bestämmelserna om växelbruk medföra avsevärda nya kostnader inom förvaltningen.

Verkställandet av systemet för klimatet och miljön i anknytning till direktstöden skulle öka kostnaderna för förvaltningen.

När det gäller utvärderingen och den resultatutvärdering som kommissionen genomför skulle förslaget ge medlemsstaterna större flexibilitet att planera utvärderingshelheterna så att de är ändamålsenliga. Förslaget till förordning skulle i sin nuvarande form kunna minska den administrativa bördan när formbundenheten slopas. Å andra sidan skulle medlemsstaterna få större ansvar för att utvärderingarna genomförs och motsvarar sitt syfte. De effektivitets-, resultat- och avkastningsindikatorer som finns i en bilaga till förslaget till förordning måste ännu analyseras noggrant, eftersom de utgör grunden för all utvärdering.

Konsekvenser för aktörer

För aktörernas del skulle slopandet av stödrättigheterna innebära att den administrativa bördan minskar. Det skulle vara klart att stöden riktar sig till den som förfogar över åkerareal.

Det kompletterande inkomststödet för unga jordbrukare skulle ge medlemsstaterna möjlighet att rikta en del av direktstöden till unga jordbrukare och på så sätt uppmuntra dem i etableringsskedet.

En minskning av stöden skulle vara en tydlig ytterligare begränsning i förhållande till nuläget. Den sänkning av stöden som föreslås i förslaget till förordning skulle minska gårdarnas lönsamhet i synnerhet på stora gårdar, men i AB-området redan på medelstora gårdar med nötkreatur, mjölkboskap, får och getter. I en situation där lönsamheten inom lantbruket är dålig skulle en sänkning av stöden få mycket stora konsekvenser för enskilda gårdar. Att kostnadsfaktorer i anknytning till arbetskraften beaktas innan stöden sänks skulle i viss mån förbättra situationen för arbetsintensiva husdjursgårdar. När det gäller kostnadsfaktorer i anknytning till arbetskraften skulle den beräkningsmodell som läggs fram i förslaget till förordning öka jordbrukarnas administrativa arbete.

Omfördelningsstödet skulle kunna förbättra lönsamheten på små och medelstora gårdar.

De nya kraven till följd av villkorligheten skulle öka lantbruksföretagarnas administrativa börda och utgifter. Merkostnaderna skulle innebära ytterligare försämring av lantbrukets lönsamhet, som även annars är dålig. En del av de nya kraven i Finland hör i nuläget till miljöersättningen inom den andra pelaren, vilket innebär att dessa krav i stor omfattning har genomförts i Finland. En skillnad i förhållande till villkorligheten är att jordbrukarna via miljöersätt-

ningen har kunnat ersättas för de merkostnader som åtgärderna har medfört. Eftersom det är fråga om kostnader som uppkommer varje år kommer de att utgöra en kontinuerlig belastning på jordbrukarnas ekonomi.

Dessutom skulle en del av villkorlighetskraven begränsa den normala jordbruksprаxisen. Om till exempel förbudet mot att hålla marken bar förhindrar höstbearbetningen skulle detta innebära problem i synnerhet vid odling i lerjord, eftersom vårplöjning inte passar för lerjord.

Införandet av det nya systemet för klimatet och miljön i anknytning till direktstöd skulle innebära att direktstöd delvis riktas till jordbrukare som förbinder sig till åtgärder som hänför sig till denna stödform. På motsvarande sätt skulle det grundläggande inkomststödet bland direktstöden minskas, vilket skulle göra lönsamheten inom jordbruket ännu sämre.

Investeringsstödet för jordbruk skulle ge medlemsstaterna möjlighet att uppmuntra producenterna till investeringar som främjar införandet av ny teknik och teknik som ökar konkurrenskraften. Samtidigt skulle man särskilt kunna beakta till exempel förbättring av energieffektiviteten och främjande av miljöns tillstånd med hjälp av investeringar. Bestämmelserna skulle möjliggöra stöd för många typer av investeringar. Det kan vara utmanande att i den strategiska planen för den GJP på ett uttömmande sätt definiera vilka investeringar och kostnader som inte är berättigade till investeringsstöd – i synnerhet när det gäller företagsverksamhet utanför jordbruk, eftersom den omfattar flera olika branscher.

Förslaget skulle ge möjlighet att förbättra landsbygdsmiljön. I synnerhet skulle främjandet av bredbandsanslutningar (byanät) och digitalisering öka livskraften på landsbygden. Helheten smarta byar skulle ge goda möjligheter att utveckla landsbygdsområdena.

Förslaget skulle ge medlemsstaterna möjlighet att stärka de lokala aktörernas deltagande och arbetet för att öka livskraften på landsbygden genom att prioritera verksamhetssättet Leader. Förslagen skulle göra det möjligt att minska den administrativa bördan för dem som genomför åtgärderna. Den administrativa bördan har i många fall varit oskäligt stor i synnerhet för små projekt och små företag, föreningar och andra sammanslutningar som utvecklar landsbygden.

Miljökonsekvenser

Kommissionens förslag fäster större uppmärksamhet än tidigare vid klimat- och miljöfrågor och skulle alltid styra odlingspraxisen mot det alternativ som är positivare för miljön.

De villkorlighetskrav som ställs för att erhålla jordbrukarstöden till fullt belopp skulle ha betydelse för främjandet av en hållbar och ansvarsfull jordbruksproduktion. Villkorligheten skulle inkludera fler miljö- och klimatkrav än i nuläget, vilket skulle förbättra uppnåendet av klimat- och miljömålen inom jordbruket genom att minska utsläppen av växthusgaser, förbättra kvaliteten på jordmånen, minska erosionen och urlakningen av näringsämnen samt öka naturens mångfald. Hur stor effekten blir skulle i stor utsträckning bero på innehållet i kraven.

Till exempel bedöms kravet på växelbruk leda till en större förbättring av kvaliteten på jordmånen än det nuvarande förgröningsstödets krav på diversifiering av grödorna. Införandet av ett verktyg för hållbar användning av näringsämnen skulle i Finland knappt ha någon inverkan på miljöns tillstånd, eftersom nästan 90 procent av jordbrukarna har förbundit sig till miljöersättningssystemet för jordbruk, där ett av kraven är att användningen av näringsämnen ska följas upp. Med den nuvarande miljöersättningen har man även uppnått en med tanke på erosionsbekämpningen god nivå på växttäcket på åkrarna vintertid.

En del av kraven skulle utöver de positiva effekterna även kunna ha en försämrande inverkan på miljöns tillstånd, till exempel ökar odling utan jordbearbetning risken för att löslig fosfor urlakas till vattendragen på lång sikt. Kravet på permanent gräsmark har i sin tur ökat plöjningen av gräsmark, eftersom en del av jordbrukarna försöker undvika registrering som permanent gräsmark och därför avslutar gräsvegetationen tidigare än normalt.

Införandet av det nya systemet för klimatet och miljön i anknytning till direktstöden skulle öka allokeringen av direktstöd för att främja klimat- och miljömålet och därmed allmänt öka tillämpningen av åtgärder som är positiva för klimatet och miljön i Europa. I det här skedet är det svårt att bedöma vilka effekter systemet skulle få i Finland, eftersom största delen av de finländska jordbrukarna har förbundit sig till miljöersättningen för jordbrukare inom den andra pelaren.

Med investeringsstödet för jordbruk skulle man kunna stöda investeringar som förbättrar miljöns tillstånd och därmed uppfylla de förpliktelser som har ålagts finansieringen av miljö- och klimatåtgärder.

Förslaget till förordning innehåller i sin helhet åtgärder som är positiva för klimatet och miljön.

4.2 Beträffande den horisontella förordningen

Konsekvenser för lagstiftning och förvaltning

I Finland skulle i synnerhet den nationella lagstiftningen om tillsynen av och påföljderna gällande areal- och djurbaserade åtgärder inom Europeiska garantifonden för jordbruket öka betydligt, eftersom dessa frågor tidigare har reglerats mycket detaljerat i Europeiska unionens lagstiftning. Detta skulle i praktiken innebära ändringar i lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013) och statsrådets förordningar om tillsynen som har getts med stöd av den. Av samma orsaker skulle även lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter behöva ändras.

Den obligatoriska monitoreringen skulle innebära en utmaning för förvaltningen, eftersom den är en helt ny tillsynsmetod som ännu inte används i någon medlemsstat. Att monitoreringen och den övriga övervakningssamplingen kombineras med den tillsyn av villkorligheten som följer direkt av unionens lagstiftning skulle medföra att två olika tillsynssystem upprätthålls och tillämpas. De övriga bestämmelserna om villkorligheten som ska tillämpas direkt och som avviker från det övriga förfarandet i anknytning till areal- och djurbaserade åtgärder medför likaså merarbete bl.a. när det gäller skapandet av informationssystem. Med monitoreringsövervakningen skulle man inte just kunna övervaka villkorlighetskraven, utan det skulle bli nödvändigt att granska en stor del av dem genom traditionell tillsyn på plats. Upprätthållandet av de olika tillsynssystemen skulle medföra merkostnader.

Det skulle i fortsättningen vara ännu viktigare än tidigare att det datainnehåll som verifierar avkastningen och resultaten är korrekt och av hög kvalitet. Att skapa informationssystemen skulle över huvud taget vara utmanande och resurskrävande om de krav på riktighet och dataförvaring som resultatrapporten förutsätter ska kunna uppfyllas.

Även om monitoreringen och de nationella riktlinjerna för tillsynsmängder och påföljder i och med den ökade subsidiaritetsprincipen på lång sikt möjliggör kostnadsbesparingar när tillsynen på plats och den tid som läggs på denna minskar, skulle de inkludera betydande investeringsbehov som medför kostnader. De största kostnaderna för monitoreringen skulle orsakas av mottagnings-, hanterings- och lagringssystemet för fotografier som innehåller geografisk

information och andra tilläggsuppgifter, förhandsvarningssystemet för dem som ansöker om stöd och informationssystemet för tolkning av satellitbilder (processning, beräkning och automatisk klassificering av bilderna), som är kopplat till stödansöknings- och beräkningsinformationen om monitoreringsresultatet. Även om antalet tillsynsbesök på plats kan minska på lång sikt kan antalet tillsynsbesök komma att öka i början, innan systemet blir etablerat. De ökande kvalitetsgranskningskraven medför också kostnader. I nuläget är det i praktiken omöjligt att göra en närmare bedömning av kostnaderna, eftersom det ännu inte finns någon helhetsuppfattning om vilka åtgärder som kommer att tas i bruk, vilka villkor för stödberättigandet som har angetts för dem, om de ska övervakas och vad allt processen kommer att innefatta. Det är för närvarande inte heller möjligt att bedöma kostnaderna för de övriga informationssystemsbehoven, eftersom de övergripande konsekvenserna av den nya modellen för genomförandet är oklara.

Det attesterande organets arbete torde komma att öka betydligt till följd av förvaltningssystemet och skyldigheten att granska uppgifterna i anknytning till prestationsrapporten.

Konsekvenser för aktörer

Det ses som en lättnad för aktörerna att medlemsländerna i fortsättningen i enlighet med subsidiaritetsprincipen i stor utsträckning skulle få besluta om tillsyns- och påföljdssystemet för areal- och djurbaserade åtgärder. Därmed torde man med hjälp av en påföljdsskala bättre än tidigare kunna beakta mänskliga misstag och arealvariationer i påföljdssystemet. Kvaliteten på registret över åkerskiften skulle dock vara en del av kraven på att informationssystemen ska vara korrekta och av hög kvalitet, och dessa krav måste också i fortsättningen kunna uppfyllas och säkerställas.

Ansöknings- och betalningsprocessen kan genomgå betydande förändringar. I och med de tydliga kraven på teknik och informationssystem kan ansökningsprocesser på papper inte nödvändigtvis genomföras. I stället för en stödansökan skulle jordbrukarna eventuellt få lämna nödvändig information inom ramen för ett längre tidsintervall och som ett alternativ till tillsyn på plats skulle bevismaterial kunna överlämnas, till exempel fotografier som innehåller geografisk information.

Miljökonsekvenser

Till följd av den obligatoriska monitoreringen skulle de villkor för stödberättigande som ingår i exakthetsvillkoren för systemet och som även har miljökonsekvenser kunna verifieras och kontrolleras mer täckande än tidigare.

5 Ålands behörighet

I Finland fördelas lagstiftningsbehörigheten gällande olika stödsystem för jordbruk och landsbygdsutveckling mellan riket och landskapet Åland. Enligt 27 § 15 punkten i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) har riket lagstiftningsbehörighet i fråga om bl.a. stödsystem som ingår i Europeiska unionens system för direktstöd och finansieras ur Europeiska garantifonden för jordbruket (den s.k. första pelaren) samt gemensamma marknadsarrangemang för jordbruksprodukter. Till landskapet Ålands lagstiftningsbehörighet hör i sin tur enligt 18 § 15 punkten i självstyrelselagen för Åland landsbygdsutveckling eller stödsystem som delfinansieras ur Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (den s.k. andra pelaren). Detta ska beaktas när den strategiska planen för den GJP görs upp.

6 Nationell behandling av förslaget och behandling inom Europeiska unionen

Nationellt har förslagen behandlats i sektionen för jordbruk och livsmedel (EU18) den 7, 13 och 28 juni 2018. EU18-sektionen har utifrån kommissionens meddelande behandlat den framtida gemensamma jordbrukspolitiken hela våren 2018. EU18-sektionen behandlade utkastet till U-skrivelse vid sitt möte den 13 juni 2018. Skogssektionen (EU14) behandlade utkastet till skrivelse i ett skriftligt förfarande den 12—13 juni 2018.

MFF-ledningsgruppen behandlade ärendet den 13 juni 2018. EU-ministerutskottet behandlade ärendet den 20 juni 2018.

På EU-nivå har förslagen behandlats vid jordbruksministrarnas inofficiella möte den 5 juni 2018 och i rådet för jordbruk och fiske den 18 juni och 16 juli 2018. Reformen av den GJP kommer sannolikt även att tas upp under alla möten i rådet för jordbruk och fiske hösten 2018. Särskilda jordbrukskommittén har behandlat förslagen till förordning den 4 juni, 11 juni och 2 juli 2018.

Kommissionär Hogan lade fram förslagen till lagstiftning för Europaparlamentets utskott för jordbruk och landsbygdens utveckling den 11 juni 2018.

7 Statsrådets ståndpunkt

Statsrådet anser att kommissionens förslag till reform av den gemensamma jordbrukspolitiken som helhet är en god utgångspunkt för kommande diskussioner om innehållet i reformen och konstaterar följande som sina synpunkter på det första skedet.

Statsrådet förhåller sig positivt till att målen för jordbrukspolitiken och åtgärderna inom denna sammanställs i en strategisk plan. Den ger vägledning för helhetsbetonad planering när målen sätts upp, åtgärderna planeras och finansieringen allokeras. Att sätta upp mål är en krävande uppgift, eftersom erhållandet av EU-finansiering i fortsättningen är bundet till förverkligandet av målsättningarna.

Statsrådet anser att reformen av den GJP ska beakta målet att förenkla stödsystemen och minska den administrativa bördan ur både aktörernas och förvaltningens perspektiv.

Förordningen om strategiska planer inom den GJP

Statsrådet anser att det är bra att definitioner som är specifika för medlemsstaterna ger den efterlängtade flexibiliteten, till exempel när det gäller definitionen på odlingsmark. I Finland skulle målsättningen på grund av kontinuiteten vara endast små ändringar i de stödberättigade arealerna. Till exempel skulle områdesindelningen i ett nordligt och ett sydligt stödområde kunna bevaras.

Statsrådet är nöjt med den möjlighet att bevilja kopplade stöd enligt ramvillkoren under den innevarande perioden som ingår i förslaget till förordning.

Statsrådet anser att det vore bra att slopa stödrättigheterna vid detta periodskifte, eftersom upprätthållandet av dem har blivit mycket tungt för förvaltningen och utgör en administrativ börda för aktörerna. De riktiga åkerinnehavarna skulle även utan stödrättigheter få stöd som är avsedda att stöda den riktiga jordbrukaren.

Statsrådet anser att det är värt att understöda att det kompletterande inkomststödet för unga jordbrukare bevaras bland de metoder som står till buds när det gäller direktstöden, och att inget maximibelopp för respektive medlemsstat anges i fråga om det.

Statsrådet anser att det administrativt sett vore arbetsamt att bygga upp och verkställa ett litet och separat stödsystem för det enhetsbelopp som betalas till småbrukare. Av denna anledning anser statsrådet att införandet bör vara frivilligt, som kommissionen föreslår.

Statsrådet anser att stödtaket för direktstöden utgör en administrativ börda och kan ha negativ inverkan på strukturutvecklingen. Ett mål med reformen har varit att effektivare prioritera små och medelstora gårdar i tilldelningen av stöd. Den i förslaget till förordning framlagda minskningen av de direktstöd som ska betalas ut skulle dock innebära en nedskärning av stödet redan till medelstora gårdar som är föremål för utveckling och investeringar. Minskningen av stöden skulle avsevärt försämra dessa gårdars lönsamhet och hota deras utveckling. I Finland skulle konsekvenserna i synnerhet gälla gårdar med nötkreatur, mjölkboskap, får och getter i AB-området. Gårdsstrukturen ser mycket olika ut i olika medlemsstater.

Statsrådet anser att uppnåendet av målet, överföring av stöd från stora gårdar till små och medelstora, bäst skulle stödas av att varje medlemsstat själv kan fastställa stödgränserna med beaktande av gårdsstrukturen. Statsrådet skulle kunna undersöka stödgränserna om man endast beaktar det grundläggande inkomststöd som ska beviljas, men inte specialredskap som stödet för unga jordbrukare, systemet för klimatet och miljön eller kopplade stöd. Statsrådet anser att de gränser som lagts fram i förslaget till förordning är för låga, när man vid beräkningen av sänkningen av stöden beaktar det totala beloppet av de direktstöd som ska beviljas. Statsrådet anser att den degressiva modellen i förslaget till förordning är bättre än ett ovillkorligt stödtak. När arbetskraftskostnaderna beaktas i anslutning till stödtaket bör målet vara en modell som är betydligt enklare än den föreslagna.

Statsrådet anser att det bör vara frivilligt för medlemsstaterna att verkställa omfördelningsstödet.

Statsrådet stöder ökad koherens hos EU:s jordbrukspolitik samt miljö- och klimatpolitik. Statsrådet anser det positivt att tvärvillkoren och förgröningsstödet skulle ersättas med ett villkorlighetssystem. Detta skulle förenkla helheten av miljö- och klimatvillkor inom den GJP. Kommissionens förslag om att ett för medlemsstaterna obligatoriskt nytt system för klimatet och miljön (det s.k.miljösystemet) i anknytning till direktstöd inom den första pelaren ska verkställas i tillägg till villkorligheten skulle dock urvattna förenklingsmålsättningen och även försämra medlemsstaternas möjligheter att stöda jordbrukarnas miljö- och klimatåtgärder med miljöersättningar inom den andra pelaren. Därför bör systemet för klimatet och miljön inom den första pelaren vara frivilligt för medlemsstaterna.

Statsrådet anser att medlemsstaterna bör ges tillräcklig valfrihet när det gäller uppfyllandet av villkorlighetskraven, så att de till sina naturförhållanden och sitt jordbruk olika medlemsstaterna kan välja de metoder som passar bäst för att uppfylla de uppsatta målen. Vid reformen av den GJP måste man beakta målet att förenkla stödsystemen och minska den administrativa bördan. Endast de krav som är mest centrala för uppnåendet av målen bör inkluderas i villkorligheten. I varje fall bör krav som i betydande grad begränsar normal jordbruksverksamhet eller där de mest betydande konsekvenserna drabbar bara vissa medlemsstater vara frivilliga. Jordbrukarna bör ekonomiskt uppmuntras att införa ny och modern praxis som är bra för klimatet och miljön.

Miljökraven och kraven på gott jordbruk i anknytning till villkorligheten samt villkorlighetspåföljderna bör inte kunna regleras närmare med delegerade förordningar. Detta skulle försvaga ett av huvudsyftena med reformen av den GJP, dvs. att överföra fler befogenheter till medlemsstaterna. Dessutom skulle förfarandet skilja sig från bestämmelserna om ett integrerat administrations- och kontrollsystem.

Statsrådet anser att förhindrande av dubbelbetalning skulle vara en tillräcklig metod för att skilja den för alla jordbrukare obligatoriska basnivån på miljö- och klimatvillkoren från frivilliga åtgärder i stället för ett besvärligt tillsynsförfarande på basnivån.

Mätningen av avkastningen bör stöda målen för miljö- och klimatpolitiken, varvid antalet indikatorer som ska kontrolleras inte får vara särskilt stort. Indikatorerna bör dessutom vara enkla, av betydelse för uppnåendet av målsättningarna och relaterade till målen.

Statsrådet anser att det är nödvändigt att investeringsstödet för jordbruk också i fortsättningen är ett viktigt redskap för att utveckla jordbruksstrukturen och att tillräckliga resurser står till förfogande för att stöda investeringar.

Statsrådet anser att det är viktigt att även i fortsättningen stöda unga jordbrukares etablering med hjälp av etableringsstöd för jordbruk. Det anses viktigt att med hjälp av metoder inom den gemensamma jordbrukspolitiken ha möjlighet att stöda både etablering och nedläggning av jordbruksverksamhet.

Statsrådet anser att det är bra att medlemsstaterna har getts möjlighet att välja vilka riskhanteringsåtgärder som är nödvändiga i medlemsstaten och även närmare definiera bl.a. detaljerna i riskhanteringsverktygen.

Statsrådet förhåller sig positivt till kommissionens förslag att vissa artiklar om statligt stöd i grundfördraget inte ska tillämpas på beskattningsåtgärder. Statsrådet anser dock att det vore nödvändigt att göra ett undantag av motsvarande slag för sänkningar av skattesatser som gäller försäkringar.

Statsrådet anser att det är viktigt att interventionstyperna för landsbygdsutveckling möjliggör mångsidigt stöd för landsbygdsmiljön, till exempel utveckling av servicen och byggande av bredband i områden där anslutningar inte byggs på marknadsvillkor, utveckling av små och medelstora företag på landsbygden samt lokal utveckling.

Statsrådet anser att det är viktigt att möjliggöra främjande av skogsåtgärder som en del av landsbygdsutvecklingen. Detta är viktigt, eftersom reglerna för statligt stöd till skogsbruk sannolikt kommer att följa principerna för landsbygdsutveckling också i fortsättningen.

Utvecklingen av servicen och samarbetet har en central ställning när det gäller att förbättra välfärden för invånarna på landsbygden samt gårdarnas och andra företags verksamhetsmöjligheter och lönsamhet. Statsrådet anser att man måste satsa på att främja bredbandsanslutningar och digitalisering på landsbygden.

Möjligheten att stöda diversifiering av företagsverksamheten i små och medelstora företag och livsmedelsföretag på landsbygden samt på gårdarna bör bevaras under den kommande programperioden.

Statsrådet anser att man med hjälp av hög kompetens på ett hållbart sätt kan skapa konkurrenskraft, välfärd, nytt arbete och produktion på landsbygden.

Statsrådet anser att lokal utveckling som utgår från lokala behov, dvs. verksamhetssättet Leader, är ett effektivt sätt att använda de lokala resurserna. Verksamhetssättet Leader ökar välfärden, livskraften och delaktigheten. Statsrådet stöder kommissionens förslag, enligt vilket lokal utveckling som utgår från lokala behov skulle kunna få stöd ur flera EU-fonder. Verksamhetssättet passar både landsbygdsområden och stadsregioner.

Statsrådet anser att det är bra att medlemsstaterna har getts möjlighet att definiera både stödberättigade investeringar och stödberättigade investeringskostnader.

De föreslagna begränsningarna i startstödet skulle försämra möjligheterna att starta och utveckla företag i landsbygdsområden där merparten av företagen verkar utan koppling till en gård. Att stödet begränsas till jord- och skogsbruk eller till diversifiering av gårdars företagsverksamhet skulle utesluta en stor grupp andra landsbygdsföretag från stödet, om inte stödet har identifierats som nödvändigt i den lokala utvecklingsstrategin. Statsrådet ser det som en brist att förslaget till förordning inte inkluderar finansiering av produkt- och serviceutveckling i företag som verkar i landsbygdsområden.

Statsrådet ser det även som en brist att förslaget till förordning inte inkluderar finansiering av rådgivningstjänster för företag i landsbygdsområden.

Statsrådet anser att det är bra att förslagen ger möjlighet att minska den administrativa bördan för dem som genomför åtgärderna. Vid beredningen måste man se till att denna möjlighet att förenkla förvaltningen genomförs ända till slut.

Statsrådet anser att kommissionens förslag gällande kraven på utvärdering av den strategiska planen för den GJP är rätt riktade. Statsrådet anser att förslaget till förordning skulle minska medlemsstaternas utvärderingsskyldigheter och ålägga kommissionen den formbundna utvärderingsskyldigheten (resultatutvärderingen).

Den horisontella förordningen

Statsrådet anser att definitionen av nivån på ett eventuellt förfarande för finansiell disciplin bör möjliggöra tidiga betalningstidtabeller, men dock vara så exakt som möjligt, så att det inte blir nödvändigt att återbära medel som skurits ner och förblivit oanvända.

Statsrådet anser att det är bra att artikeln om betalningar för djur- och arealbaserade åtgärder inte innehåller det tidigare omnämnandet av att en förutsättning för betalande av förskott är att den administrativa och på plats utförda kontrollen är färdiga. Statsrådet anser att det är viktigt att betalningstidtabellen för förskott i anknytning till åtgärder som helt finansieras av unionen tidigareläggs, eftersom monitorering i fortsättningen är obligatorisk. Statsrådet ser ingen grund för skillnader i tidtabellerna i samma strategiska plan för den GJP, utan anser det ändamålsenligt att för alla areal- och djurbaserade åtgärder i planen använda den enhetliga tidtabell och förskottsnivå som föreslagits för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling.

Statsrådet anser att det även i övrigt är viktigt att förfaringssätten också till övriga delar är enhetliga och stöder relativitets- och subsidiaritetsprincipen. När det gäller reglering av bl.a. återkravsförfarandena och tillsynsmängderna i unionens bestämmelser bör villkorlighetsbestämmelserna vara i linje med IACS-reglerna.

Statsrådet anser att man noggrant bör utreda en sammanslagning av rapporteringsinformationen om den uppnådda avkastningen med uppgifterna i registret över åkerskiften. I stället för att förvara enskilda dokument ska det vara möjligt att förvara rapporter eller sammanställningar, och förvaringstiden ska vara skälig. När det gäller skapandet av informationssystem är det av största vikt att i förväg känna till i vilka frågor medlemsstaterna har rapporteringsskyldigheter gentemot kommissionen eller också ska rapporteringsskyldigheterna vara förknippade med en begränsning, enligt vilken rapporteringen endast gäller de krav som ställts som stödvillkor för medlemsstaten och uppföljningen av dem.

Statsrådet anser att det integrerade administrations- och kontrollsystemet, frågor gällande registret över åkerskiften och myndigheter inte bör regleras i både förordningen om strategiska planer inom den GJP och förordningen om horisontella frågor.

Statsrådet anser att medlemsstater som tidigare har använt fjärranalys har ett försprång vid verkställandet av monitoreringen, varför detta bör beaktas i form av till exempel övergångstider.

Statsrådet anser att det är bra att medlemsstaterna ges möjlighet att besluta om tillsynen och påföljderna. Statsrådet anser att det är viktigt att fullständigt respektera subsidiaritetsprincipen i bestämmelserna om tillsynen och påföljderna och understryker att man inte med exempelvis genomförandebestämmelser om monitoreringen bör utfärda stadganden som begränsar relativitets- och subsidiaritetsprincipen. Detsamma gäller även kraven på tillsyn av villkorligheten, som måste vara förenliga med annan tillsyn som riktas mot samma stödtagare.

Statsrådet anser att det är viktigt att analysera om det är nödvändigt med ett kontrollsystem för kommersiella dokument. Statsrådet anser att man när det gäller kontrollsystemet i förordningen bör lägga till en bestämmelse som gör det möjligt att avstå från kontrollerna när verksamheten underskrider en viss gräns. Statsrådet anser att kommissionens föreslagna befogenheter att ge delegerade akter om bestämmelserna gällande kommissionens kontroller bör preciseras.

Statsrådet anser att det är viktigt att uppmärksamhet fästs vid de utmaningar som verkställandet av klausulen om kringgående av stödvillkoren medför. Det bör på grund av förvaltningens bevisbörda och den arbetskrävande utredningen av fall bli enklare att bevisa att stödvillkoren har kringgåtts. Klausulen bör preciseras eller också bör medlemsstaterna ges befogenhet att precisera när det är fråga om kringgående av stödvillkoren.

Statsrådet kan godkänna de föreslagna ändringarna i marknadsordningsförordningen.

Den dimensionering av finansieringen som kommissionens förslag omfattar kommer att tas ställning till separat i samband med förhandlingarna om budgetramen.

Frågor gällande den nationella budgeten behandlas och ställning till dem tas i processerna för den nationella planen för de offentliga finanserna och statsbudgeten. Den statliga finansiering som åtgärderna kräver genomförs inom ramarna för statsbudgeten.